

розташування в просторі. Лазерні проектори можуть подавати зображення на будівлі й інші об'єкти, крім неба, хмар тощо. Те, що це феєричне шоу є найпопулярнішим у великих містах Європи, ще раз доводить його унікальність і неповторність. Проекція на будівлю – це чудовий винахід, що поєднав у собі людську фантазію та інноваційні технології. На відміну від використання 3D-технологій у кіно й комп'ютерних іграх, відеомепінг не вимагає додаткових пристроїв для глядачів або встановлення екранів, але потребує перебування глядачів у певній точці простору, тільки тоді проекція буде виглядати об'ємною. Основна тенденція цього напрямку – сучасна відеоінсталяція на фасадах будівель.

Проекційні шоу вже давно популярні за кордоном, але в Україні такі заходи відбуваються рідко. У День незалежності України 24 серпня 2010 р. на будівлі Харківської обласної адміністрації місцеві студенти нашої академії організували світлове шоу, уперше привітавши в такий спосіб мешканців міста з дев'ятнадцятою річницею Незалежності України. Нині є можливість запроваджувати ці технології в місцях, які є центрами культурного життя: театрах, музеях, виставкових залах. По-перше, це приверне увагу до роботи цих установ, а по-друге – заявить про стан сучасного мистецтва, що підвищуватиме естетичний рівень нації.

Відеомепінг як новітній спосіб відеокommунікації не потребує матеріалів, які б впливали на екологічний стан країни, тому в майбутньому цей вид мистецтва може розвиватися як більш ефективний і зручний спосіб масової комунікації, що не порушує екологічний баланс довкілля.

Вінницький В.
НТУ «ХП»

ІСТОРІЯ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРИ КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО

«Квіткою на камені», «перлиною Поділля» називають Кам'янець-Подільський, місто на Хмельниччині, яке виникло у другій половині XII ст., значний культурний осередок області та країни із численними музеями, закладами культури й екскурсійними об'єктами, різноманітними культурними й фестивальними заходами. Населений пункт називають «мі-

стом семи культур» (навіть нині проводять однойменне культурне свято) – за кількістю національностей, що в ньому жили й робили внесок у його розвиток. У різні часи на території Кам'янця-Подільського мешкали українці, поляки, євреї, литовці, турки, татари, вірмени, і кожна нація залишила свою пам'ятку в неповторному місті.

Башта Стефана Баторія охороняла північну частину півострова, на якому розташоване «Старе місто» Кам'янець-Подільського. Башта виконувала роль надбрамної та одночасно могла обстрілювати весь простір північної частини міста. Така споруда з'явилася в 1564–1565 рр. на місці стародавніх міських воріт XIII ст., її звели під керівництвом начальника Кам'янецької фортифікації Матвія Галичанина. 1585 року з боку міста до башти приєднали прямокутну прибудову. Ці роботи здійснив інший начальник – Микола Бжезський за участю Камерін Рудольфіно – придворного архітектора польського короля Стефана Баторія, на честь якого й названо башту.

Ратуша в центрі старої частини Кам'янця-Подільського – колишня будівля міського магістрату, архітектурний пам'ятник стилів ренесансу й бароко XIV–XIX ст. Її споруджено в 30–40-і роки XVI ст., а 1754 року перебудовано. До неї приєднано прямокутну вежу, де було встановлено два дзвони (1756) і механічний годинник (1884), що функціонують сьогодні. Під ратушею – підземелля, пов'язані з Домініканським і Францисканським костелами. У будівлі з 1540-х рр. по 1870 р. перебувало міське самоврядування Кам'янця-Подільського – магістрат.

Домініканський монастир Св. Миколая, розташований у найвищій точці Старого міста, вважають одним із найдавніших і найгарніших храмів Кам'янця-Подільського. Уперше монастир домініканців у Кам'янці-Подільському згадується 1372 р. Дерев'яний костюл 1420 р. згорів дотла. Нове життя монастирю в XVI ст. дав рід Потоцьких, які опікувалися домініканцями. За часів турецького панування костюл перебували під мечетью на честь улюбленої дружини султана Хасекі – Рабії Гюль-Нуш, і в ньому донині зберігся білокам'яний мусульманський амвон. Повну реставрацію костелу Св. Миколая здійснено 1754 р. на кошти М. Ф. Потоцького. На фасаді є герб «Пилява» роду Потоцьких і скульптура «Пес із факелом» (домініканці називали себе «пси Господні»). Зліва

до костелу прибудовано двоповерхову споруду, у якій жив Потоцький. У наш час триває реставрація.

Кам'янець-Подільський кафедральний собор Святих апостолів Петра і Павла (Петропавлівський собор) – кафедральний собор католицької єпархії латинського обряду, пам'ятник історії культури та архітектури, що має величезне історико-культурне значення. Архітектурний ансамбль складається з Петропавлівського кафедрального собору, дзвіниці, тріумфальних воріт і турецького мінарету, має риси ренесансу, бароко й неоготики. З описів костелу відомо, що він збудований 1375 р. із дерева за часів першого кам'янецького єпископа – домініканця Вільгельма, а споруда з каменю існує нібито за рішенням єпископа Якова Бучацького (1502–1517). У період турецького правління (1672–1699) костел став головною мусульманською мечеттю Кам'янця-Подільського. До нього прилаштували мінарет (висота 36,5 м) зі 145 кам'яними сходишками. Після повернення поляків на мінареті встановлено статую Богородиці (1756) висотою 3,5 м. Богородиця стоїть на земній кулі та півмісяці, благословляючи місто і край. Навколо її голови ореол із 12 зірок, які немов освітлюють шлях мешканців цього прекрасного міста.

Вороніна О., Голоднова Д.
НТУ «ХП»

НАРОДНІ ТРАДИЦІЇ ТА РЕЛІГІЙНІСТЬ ЯК ОСНОВА ДУХОВНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Актуальність дослідження засад української духовності зумовлено нині потребою формування сталої національної свідомості, осягнення української національної ідентичності, подолання кризи культури, моралі, світоглядних орієнтирів. Розуміння унікальності української народності, дослідження історії та культури, встановлення спадкоємності між минулими поколіннями та сьогоденням – шлях до самозбереження української нації.

Основною причиною негативних явищ у суспільстві є той факт, що суспільна мораль недостатньо розвинута, оскільки базується на радянських тоталітарних цінностях, які вже відійшли в минуле. Тому саме за ни-